

politift Retning, for han ſpørger Skomageren, om han var Socialiſt eller Venſtremænd. Skomageren ſvarer, at det var han ikke, men forklarer, at han er noget over 30 Aar gammel og ſtaar paa Valglisten — det kom han hurtigt ind paa — og ſaa fik han en Krone, men der blev ikke talt videre den Gang, og han har hverken før eller ſenere talt med Byſkriver Holch. Han mødte paa Valgdagen og ſtemte for Holch, men det var efter hans inderſte Overbeviſning, og da Hiſtorien med denne Gave af en Krone. foregik nogle Maanedere før Valget, vil der naturligviſ ikke kunne være Tale om, at det var et Kjøb af hans Stemme. Holch har ſelv forklaret for Retten, at da han hørte Manden beklage ſig over ſine fattige Omſtændigheder, og han havde erfaret, at han var fra en By i hans Valgkreds, ſaa ydede han ham en Skjærv, idet han pleier, naar han træffer en Mand fra ſin Valgkreds, at viſe ſin Interesſe for ham. Og det er jo ganſke naturligt, at man har en ſaadan Interesſe for ſine Vælgere, og at man søger at ſtåbe ſig det gunſtigſte Omdømme iblandt dem. Dertil reducerer hele Sagen ſig. Der er alſjaa nok et politift Motiv med i denne Gave, men den ligger langt fra Alt, hvad der kan kaldes Valgbestikkelse. Jeg ſkal ikke lægge Beſlag længer paa Thingets Tid, men tillade mig at anbefale Udvalgets to Indſtillinger om Godtjendelſen af General Thomſens Valg i Helsingør og Byſkriver Holchs i Frederiksbævt.

Thomſen: Da Udvalgets Indſtilling gaar ud paa, at Valget i Frederiksborg Amts 1ſte Valgkreds ſkal godtjendes, kan jeg indſtrænke mig til nogle ganſke faa Bemærkninger. — Udvalget har havt Leilighed til at gjøre ſig bekiendt med de Forhør, ſom have været afholdte; jeg har havt dem til et kort Gjennemſyn, men ikke havt Leilighed til at gjøre dem til Gjenſtand for et Studium, og hvad jeg fremsætter er derfor ikke noget Uddrag af Forhørene, men kun det Indtryk, ſom jeg perſonlig har ſaaet af den paagjældende Valghandling, hvor jeg jo var til Stede ſom Dienvidne. Jeg ſkal i den Anledning udtale ſom min Opfattelse af det, der har fundet Sted, at der ikke fra nogen Side er foretaget Nogetſomhelſt, der kunde tilfigte at berøve Mindretallet Ret til at forlange ſkriftlig Afſtemning, og at der fra Valgbestyrrelsens Side ikke er ſket Nogetſomhelſt, ſom rigtig opfattet kunde foranledige, at den ſkriftlige Afſtemning bortfaldd. Skulde der være Noget, ſom der kunde være Grund til at klage over, ſkulde det efter min Opfattelse være noget ganſke Andet, nemlig over, at Valgbestyrrelſen maatte endog gif ud over Lo-

vens Grændſe med Henſyn til den Humanitet, ſom blev viiſt lige overfor det paagjældende Mindretal, idet det var bitterligt, at det var langt over den i Valgloven ſaſttatte Friſt af et Kvarter, at Sagen forelaa fuldt færdig fra de Paagjældendes Side. Jeg anfører imidlertid dette ingenlunde ſom en Klage, men jeg nævner det kun ſom et Faktum. Jeg finder det fuldstændig rigtigt, at man ved en Leilighed ſom denne viſte den paagjældende Minoritet al den Smødetommen, ſom der kunde viſes, og jeg tilraadede paa Stedet ſelv at gaa ſaa vidt, ſom man paa nogen Maade kunde, for at den Minoritet, ſom ønskede at ſaae ſkriftlig Afſtemning, kunde ſaae Leilighed til at ſaae den gennemført. Naar dette ikke ſkete, og det ikke lykkedes at ſaae ſkriftlig Afſtemning, hvis Reſultat jo i Øvrigt efter de Paagjældendes egne Udtalelſer ikke vilde have paa nogen Maade forandret Udfaldet, ſaa er det efter min Overbeviſning ene og alene foranlediget derved, at den paagjældende Minoritet ikke havde ſørgt for i Tide at træffe de Forberedelſer, ſom bør finde Sted, naar noget ſaadant ſkal ſættes i Scene. Jeg tillader mig at nævne dette, idet jeg gjentager, at det ikke har været min Henſigt at fremsætte nogen Klage, men kun at anføre Faktum.

Ordføreren (M. S. Larſen): Jeg tror heller ikke, at det paa nogen Maade kan ſiges om Valgbestyrrelſen i Helsingør, at den har ſøgt at berøve Mindretallet Udgang til at ſaae navnlig Afſtemning; deri er jeg ganſke enig med den ærede ſidſte Taler. Men Spørgsmaalet er jo kun dette, om den ikke ved en noget større Konduite kunde have maget det ſaa, at Afſtemning havde fundet Sted. Jeg vil dog modſige den ærede Talers Antydning af, at det ikke ſkulde være ſtemmende med Valgloven, hvad der ſkete derved, at Vælgerne kunde beſtige Tribunen, efter at Kvarteret var gaaet. Jeg tror ikke, at det er ſaaledes, at Valgloven ſkal forſtaas. Naar Begjæringen er fremsat i betimelig Tid, maa de, der i umiddelbar Rækkefølge møde frem for at begjære deres Navne optegnede, ſiges at handle i fuld Samklang med Valgloven.

H. C. Holch: Der er ikke for mig nogen ſærlig Anledning til at udtale mig i Dag eller nogen Grund til overhovedet at opholde mig nærmere ved Sagen. Der er ſelvfølgelig adskillige Sætninger, ſom jeg mener ikke ere udtrykte ganſke ſaaledes, ſom jeg vilde have udtrykt dem paa Grundlag af Forhørene, men jeg ſkal dog kun gjøre et Par Bemærkninger om en Sætning. Det